

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Předseda Krajského soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem Zátkovo nábřeží 2, České Budějovice, v řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 70/2013, o námitce podjatosti všech soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Českých Budějovicích,

t a k t o :

Soudci specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Českých Budějovicích **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 70/2013.

Věc vedená u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 70/2013 **se přikazuje** Krajskému soudu v Plzni.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 29. 7. 2013 napadá žalobce postup předsedy Krajského soudu v Českých Budějovicích, který „zneužívá rozhodovací činnosti samosoudců OS ke sběru údajů nezákonným způsobem“, a proto se domáhal, aby mu bylo zakázáno, „aby pokračoval v porušování žalobcova práva na chránění svých osobních a soukromých údajů“ a bylo mu přikázáno, „aby obnovil stav před zásahem, ke dni, kdy začal používat vadný tiskopis 060 vydávaný MS ČR“. Dále se žalobce domáhal určení, „že pokyn MS ČR č. j. 126/2009 (-OD- Org.) (...) je cele v naprostém nesouladu s právním řádem ČR a jeho aplikací správou KS v Č. Budějovicích bylo a je neojediněle, nýbrž soustavně, porušováno žalobcovo právo ochranu na ochranu soukromého života.“ Současně žalobce namítal „objektivní strannost“ všech soudců správního senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích s tím, že odpůrcem je orgán státní správy uvedeného soudu a z toho důvodu požadoval přikázání věci jinému krajskému soudu.

Krajský soud předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti podle ust. § 8 odst. 5 s. ř. s. s vyjádřením soudkyň oddělení správního soudnictví

JUDr. Věry Balejové, JUDr. Marie Krybusové a Mgr. Heleny Nutilové, které shodně prohlásily, že se necítí být podjatými a že k žalobci nemají žádný osobní či jiný vztah, který by vznesenou námitku opodstatňoval.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle ust. § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

V dané věci je třeba v první řadě posoudit, zda jsou dány pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o podání, kterým je zpochybňován postup předsedy soudu, u něhož sami působí. Při posouzení této otázky Nejvyšší správní soud vycházel z rozsudku ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70 (www.nssoud.cz), v němž již byl vysloven názor, že u soudců, kteří rozhodovali o rozhodnutí místopředsedy soudu, u něhož sami působí, lze mít pochybnosti o jejich nepodjatosti. Tento závěr lze přitom aplikovat i v dané věci.

Rovněž lze poukázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 2, v němž byl vyjádřen názor, že *„je vhodné poukázat i na obecnou právní zásadu „nemo iudex in causa sua“, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. Teorie práva, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).*

Nejvyšší správní soud se také plně ztotožňuje s právními názory, které ve svých rozhodnutích vyjádřil Ústavní soud [např. náleze ze dne 4. 12. 1997, sp. zn. II ÚS 218/97, (www.judikatura.cz) nebo ze dne 11. 3. 1998, sp. zn. IV ÚS 466/97, Sb. n. u. US Svazek č. 10 Nález č. 38 str. 251] o rozdělení a přísném oddělení soudní moci na složku jurisdikční a správní, ale současně poukazuje na to, že tyto závěry je nutno při jejich aplikaci posuzovat v kontextu, který vyjádřil Ústavní soud v nálezu pléna ze dne 11. 7. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 18/06 [č. 397/2006 Sb.]. V něm Ústavní soud vyslovil, že *„výkon státní správy soudů neodpovídá svojí povahou obecnému vymezení výkonu státní správy. Jedná se v tomto případě o specifickou činnost vykonávanou pouze uvnitř soudní soustavy a podmiňující více či méně vlastní rozhodovací činnost soudů“.*

pokračování

V dané věci lze mít důvodnou pochybnost o nepodjatosti soudců správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích, neboť žalobce brojí proti postupu předsedy soudu, který má o jeho podání rozhodnout. Nejvyšší správní soud respektuje prohlášení soudkyň úseku správního soudnictví, ale za dané situace je třeba akcentovat objektivní náhled vyslovený v citovaných rozhodnutích, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na prokázané podjatosti, ale také tehdy, lze-li mít o jeho nepodjatosti pochybnost. Proto jsou podle názoru Nejvyššího správního soudu splněny podmínky pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů úseku správního soudnictví Krajského soudu v Českých Budějovicích z projednávání a rozhodnutí ve věci vedené u tohoto krajského soudu pod sp. zn. 10 Na 70/2013.

Protože Nejvyšší správní soud shledal důvody pro vyloučení všech soudců specializovaných senátů správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích z důvodu podjatosti, není u tohoto soudu možné sestavit specializovaný senát, který by ve věci rozhodl.

Nejvyšší správní soud proto postupoval podle ust. § 9 odst. 1 s. ř. s., podle kterého Nejvyššího správního soudu přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

Vzhledem k tomu, že jsou splněny podmínky pro postup podle citovaného ustanovení, Nejvyšší správní soud rozhodl o přikázání věci Krajskému soudu v Plzni.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu